

הסיפור אודות קברים בבית הקברות הלפרין...

יכול להיות שכך. והסיפור והגידון היה כך שמרן סיפר בעצמו. פעם אחת כאשר בא למרן ה'חזון איש' בשעה תשע בבוקר, אמר לו מרן ה'חזון איש', טוב מאד שבאת, וסיפר לו כי בא לפניו דין תורה מסוים, שהיה יהודי אחד שתבע מהרב יעקב הלפרין בעל הבית של 'בית החיים שומרי שבת', כי כיוון שקנה כמה קברים אחד ליד השני בחלקה מסוימת במקום מיוחד. והרב יעקב הלפרין טען שלא ייתכן דבר זה מכיוון שבשעה שקנה עדיין לא היתה מפה והשטח לא היה מחולק לחלקות ולקברים, ובוודאי שלא סיכמו על מקום מסוים, וגם לא מגיע לו אותם אחד ליד השני. האיש הודה כי לא סיכמו על ג' קברים סמוכים אבל אין צורך לסכם כך מפורשות כי זה מובן מאליו.

ומרן ה'חזון איש' שאל אותי מה חוות דעתי בעניין הזה, ואמרתי לו מה שהיה נראה לי. ואמר לי מרן ה'חזון איש' שכך היתה גם דעתו שלו מתחילה להצדיק את הרב יעקב הלפרין, וגם אמר כך לאותו יהודי, אלא שכיוון שראה שהוא זייף במכתב, יש לו חשש לנגיעה שהוא כועס עליו ע"כ, מרן זצוק"ל אמר כי הוא התפעל עד מאד מעוצם נקיזת דעתו של מרן ה'חזון איש' בזה.

ואמר מרן ששאל את מרן ה'חזון איש' שכיוון שהלה טוען בשקר ומעולם לא קנה חלקה מסוימת, א"כ אינו ראוי כלל להיקבר בביה"ק הזה שמיועד לשומרי תומ"צ בלבד. והשיב מרן ה'חזון איש' שאין להחשיבו ל'שקרן' רק ל'מורה היתר'. והוסיף מרן לומר שלא חשב שזו שאלה, אלא שרצה לשמוע מה מרן ה'חזון איש' עונה על כך.

ספר תורה חי

שמענו מפי בעל המעשה אחד התלמידים של מרן משיבת 'כפר סבא', שנכנס בבחרותו פעם למרן ה'חזון איש', ושאלו מרן ה'חזון איש' היכן אתה לומד, ואמר ב'שיבת כפר סבא'. התרגש מרן ה'חזון איש' ואמר לו: "דע לך שאתה לומד אצל ס"ת חי".

שמענו מפי הגרסה מעשה שהיה איתו. כי נכנס פעם למרן ה'חזון איש', ומרן בעל 'אילת השחר' ישב אצל מרן ה'חזון איש'. נכנס יהודי לבקש ברכה, ומרן ה'חזון איש' אמר לו: "מה אתה מבקש ממני ברכה, תבקש ממנו", כשהוא מצביע על מרן.

נכנסנו פעם במיוחד קמיה דמרן הגר"נ קרליץ שליט"א (בליל כ"ט שבט תשע"ד) שאלנו: אומרים בשם הרב, שהרב ראה את מרן ה'חזון איש' שקם מלוא קומתו למרן הגרא"ל שטינמן כאשר הגיע אליו. והשיב: נכון.

ושאלנו האם זה היה בדרך קבע, או פעם אחת. והשיב: עכ"פ פעם אחת אני הייתי כשהוא היה. שאלנו אם זה חריג שהוא קם לו. והשיב: זה היה חידוש.

כאשר יצאנו, קרא לנו מרן הגר"נ קרליץ שליט"א שוב ואמר, שידוע לו שכל פעם שהוא הגיע למרן ה'חזון איש', כיכרו בכבוד גדול.

שאלה אצל ה'יראים' בכפר סבא, כיצד לחתל את הילדים בשבת בלי חשש איסור, שהיו נוהגים לסגור עם סיכת בטחון, והגידון היה האם אפשר לעשות תכיפה אחת או ב' תכיפות, ומרן הכריע שרק אחת מותר, והיא ביקשה ממנו שישאל גם את מרן ה'חזון איש', ונסע לשאלו, וסיפר למרן ה'חזון איש' שהוא הכריע כך, ושואלים מה דעת מרן ה'חזון איש', ואמר לו מרן ה'חזון איש' "תגיד לאשתך שאתה רב, וכל מה שאתה פוסק כך היא ההלכה", ולחיוזק דבריו ליווה אותו עד הרחוב בכבוד גדול...

כאשר מרן פעם סיפר את עיקר הגידון ההלכתי, אמר, כי היה נראה מדברי מרן ה'חזון איש' בצורה שהשיב, שפעמיים לא רצה להתיר, אולם ראה למרן ה'חזון איש' בספרו דנראה שמתיר בכל גונוי גם בשני תכיפות. תראו בפנים בספר מרן ה'חזון איש' חלק או"ח סימן קנו בהשמטות ובספר הגודע 'אעלה בתמר' מתורת מרן ה'חזון איש' האריך כאן בפרטי ההלכה ומה דעתו האישית של מרן ומרן ה'חזון איש'.

סיפרה הרבנית, שכאשר שב מרן מבני ברק לכפר סבא לאחר שהיה אצל מרן ה'חזון איש', הוא שב בוכה מאד ושאלה מדוע, והשיב שחושש שהפסיד את כל העולם הבא מהכבוד שקיבל. לימים, אחרי שנים רבות כאשר מרן נסע ביחד עם האדמו"ר מגור שליט"א לארה"ב למסע חיזוק, כששב לבית, התפרץ בככי לפני הרבנית, על הכבוד הרב שקיבל שם, וחלשה דעתו מאד.

"אהו!" - אמרה הרבנית לנכדים - "אני נזכרת שכזה סוג בכי, בכה סבא כאשר שב מביקור בבית מרן ה'חזון איש' שכיכרו מאד, ולא יכולתי להרגיע אותו"....

רבי דוד פרנקל זצ"ל העיד כי פעם אחת כאשר מרן המתין בתור להיכנס למרן ה'חזון איש' יחד עם אנשים נוספים, לפתע הבחין בו מרן ה'חזון איש', מיד רץ לקראתו בזרועות פתוחות - "בוא תיכנס... אני צריך להתייעץ אתך באיזה דבר תורה" והכניס אותו כשידיו משולבות עמו לחדר.

אולי הווננה לגידון ההלכתי ששמעתי פעם ממרן את